

A kanyonban

Kedves Mabel!

Nos, itt vagyunk, ahogy ígérték. Engedélyezték, hogy a Valles Marinerisben lakhassunk, és ne gondold, hogy nem vártunk rá fél évet, mert bizony így volt. Roppant lassúak, és folyton a hely lakhatóvá tételéhez szükséges tőkebefektetésre hivatkoznak.

A Valles Marineris remekül hangzik, mint lakcím, de mi csak a Kanyonként emlegetjük, és nem értem, miért aggódnak folyton amiatt, hogy lakható-e. Ez a Mars Riviérája, ha engem kérdezel.

Először is, melegebb van itt, mint a Mars többi részén, legalább tíz fokkal (Celsius) melegebb. A levegő sűrűbb - az ég tudja, azért épp elég ritka - mindenesetre sűrűbb, és jobban véd az UV-sugárzástól

A fő nehézséget természetesen a ki- és bejutás jelenti. A Kanyon helyenként négy mérföld mély, és itt-ott utakat építettek, szóval, speciális mobil szerkezeteken lehet lejutni ide. Fel- és kijutni már sokkal nehezebb, de mivel a gravitáció csak kétötöde a földinek, nem annyira vészes a helyzet, mint amilyennek hangzik, és többször is hangoztatták már, hogy liftet fognak építeni, amivel legalább az út egy részét megtehetjük majd.

A másik probléma persze az, hogy a homokviharok általában vadabbak itt, mint a rendes felszínen, és időnként földcsuszamlásokkal is számolni kell, de az egekre mondom, mi egyáltalán nem aggódnak emiatt. Tudjuk, merre található a törésvonalak, és hol várhatók földcsuszamlások, és arrafelé senki sem ássa be magát.

Ez a lényeg, Mabel. A Marson végül is mindenki kupolákban vagy a föld alatt lakik, itt viszont, a Kanyonban oldalra is áshatunk, ami mérnöki szempontból, tudtommal, sokkal kényelmesebb, habár megkértem Bilit, hogy ne is próbálja elmagyarázni nekem, miért.

Először is, kiolvaszthatunk pár jégkristályt, így a számunkra szükséges víz megszerzését illetően nem függünk teljesen a kormánytól. Sokkal több a víz ide- lent, a Kanyonban, mint bárhol másutt, ráadásul a levegőt is sokkal könnyebb előállítani, benntartani a kiásott üregekben, és keringetni, ha vízszintesen helyezkedünk el benne, nem pedig függőlegesen lefelé. Ezt mondja Bili.

Én elgondolkoztam rajta, Mabel. Egyáltalán mi szükség lenne arra, hogy elhagyjuk a Kanyont? Több mint háromszáz mérföld hosszú, és előbb-utóbb az egész hosszában lesznek kiásott üregek. Hatalmas város lesz itt, és fogadok, hogy a marsi populáció nagy része itt fog kikötni. Hát nem logikus? Valamiféle mágnesvasutat fognak építeni végig a Kanyon mentén, és egyszerűvé válik a kommunikáció. A kormánynak minden pénzét, amit csak tud, ennek a fejlesztésébe kellene befektetnie. A Marsból nagyszerű világ lesz.

Bili azt mondja (ismered, milyen - csupa lelkesedés), hogy eljön majd az idő, amikor az egész Kanyon fedél alá kerül. Ahelyett, hogy csak a kiásott üregekben lenne levegő, és űr ruhát kell felvenni, valahányszor el akarunk jutni valahová, egy egész, hatalmas világ áll majd a rendelkezésünkre rendes levegővel és alacsony gravitációval.

Azt Jeleltem neki, hogy a földcsuszamlások megrepeszthetik a kupolát, és kiszökhet a levegő. Erre azt mondta, hogy a kupolát különálló részekből is megépíthetik, és bármilyen repedés automatikusan lezárná az érintett területeket. Megkérdeztem tőle, ez az egész mennyibe fog kerülni. Azt felelte:

- Mit számít az? Kicsinyenként fog megvalósulni, több évszázad alatt.

Mindenesetre ez most itt a feladatunk. Megszerezte az aero-mérnöki oklevelét, és ki fogja dolgozni a módját, hogyan lehet még jobba tenni a Kanyonban kiásott üregeket. Ezért költöztünk ide, és úgy tűnik, a Mars lesz a mi kincses- bányánk.

Mi talán nem érjük meg, de ha az unokáink élélnék 2140-ig, egy évszázad múlva talán olyan bolygónk lesz, ami még magát a Földet is elhomályosíthatja majd.

Csodálatos lenne. Roppant izgatottak vagyunk, Mabel!

Üdvözl:

Gladys

(Galamb Zoltán)